

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416221003
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4416221003.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Express credit, s.r.o., so sídlom Šaľa, Budovateľská 2256/46, IČO: 35 943 939, zast. Mgr. Ondrej Bartošovič, advokát so sídlom Šaľa, Pázmaňa 2020/30, proti žalovaným: 1/ A. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Y., M. R. K. XXXX/XX, 2/ M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Y., M. R. K. XXXX/XX a 3/ W. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Y. M. R. K. XXXX/XX, o zaplatenie 12.726 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30. mája 2018, č. k. 9Csp/100/2016-171 a dopĺňacieho rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. novembra 2018, č. k. 9Csp/100/2016-210 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odvolací súd dopĺňací rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. novembra 2018 č. k. 9Csp/100/2016-210 zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade zaplatiť žalobcovi istinu spoločne a nerozdielne vo výške 12.726 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8% p.a. zo sumy 12.726 eur od 06.11.2006 do zaplatenia a to pravidelnými mesačnými splátkami po 50 eur pod stratou výhody splátok vždy k 27. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dopĺňajúcim rozsudkom súd rozhodol, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% oproti žalovaným v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť ostatných žalovaných v celom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. X/XXXX žalobca preukázal, že ju uzatvoril dňa 25.04.2012 ako veriteľ so žalovanými ako dlžníkmi a predmetom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovaným peňažné prostriedky vo výške 9.120 eur a záväzok dlžníkov tieto prostriedky vrátiť veriteľovi spolu s úrokom a zaplatiť odmenu za poskytnutie úveru vo výške 360 eur. Zmluvné strany si dohodli fixný úrok za celú dobu splácania 6,19% p.a. a RPMN 11,70%. Okrem toho v bode 3 čl. I si dohodli zaplatenie úroku z úveru vyčísleného v peňažnej čiastke 5.640 eur, ktorá predstavovala vlastne percentuálne vyčíslenie fixného ročného úroku 6,19% p.a. na celú dobu trvania úveru. Celková výška úveru bola dohodnutá sumou 14.760 eur. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v 120 mesačných splátkach, každý vo výške 126 eur s tým, že prvá splátka bola splatná 25.05.2012. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 658 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 4 a § 53 ods. 6, 9 OZ. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva bola žalovanými riadne podpísaná a bolo preukázané, že žalovaní riadne splácali predmetný úver od 16.05.2012 do 21.04.2015. V dôsledku neplnenia si zmluvnej povinnosti žalobca oznámil žalovaným, že vyhlásil ich úver za splatný ku dňu 13.10.2016 v celom rozsahu a zároveň ich vyzval, aby dlžnú sumu vo výške 12.852 eur zaplatili najneskôr do 15 dní od obdržania výzvy. Žalobca preukázal, že žalovaní prevzali

poskytnutý úver vo výške 9.120 eur originálom potvrdenia o prevzatí sumy, z ktorej sumy konateľ žalobcu preukázal kópiu výpisu z VÚB, že sumu 7.120 eur zaplatil za predchádzajúci úver za žalovanú v 1. rade. Zo zvyškom peňazí nakladala žalovaná v 1. rade tak, ako to uznala za vhodné, lebo opak nebol preukázaný. Napokon žalovaní túto zmluvu žiadnym spôsobom nespochybnili a čo sa týka splátky úveru, úrokov z omeškania, výšky RPMN a ďalších náležitostí zmluvy, zmluva bola uzatvorená v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z. Žalovaní v priebehu konania nespochybnili, že majú dlh voči žalobcovi, avšak ho nedokážu splácať tak, ako sa zaviazali z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie. Žalovaní v konaní preukázali jedine skutočnosť, že v minulosti od roku 2007 mala žalovaná v 1. rade uzatvorené 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom a väčšia časť úveru z tejto zmluvy sa použila na splatenie predchádzajúceho úveru. Napokon, pred skončením dokazovania všetci traja žalovaní uznali celý nárok uplatnený žalobcom v plnej výške a zaviazali sa ho splácať v mesačných splátkach po 50 eur. Preto bolo potrebné žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovaných na žalovanú istinu spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% od 06.11.2016, pretože od tohto dátumu sa dostali do omeškania so zaplatením úveru, keď úver bol zosplatený 06.11.2016. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP a priznal ich žalobcovi v rozsahu 100%, nakoľko bol v konaní plne úspešný.

3. Doplnujúcim rozsudkom súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% žalobcovi oproti žalovaným v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká povinnosť ostatných žalovaných v celom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil postupom podľa § 225 ods. 1, 2 CSP súd doplnil z úradnej moci dopĺňacím rozsudkom II. výrok tohto rozsudku, ktorým žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% o upresnenie tohto výroku, ktorý obsahoval aj ďalšie spojenie k tomuto výroku a to „oproti žalovaným v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká povinnosť ostatných žalovaných v celom rozsahu“.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná v 1. rade, keď uviedla, že nie je spokojná s výrokom súdu, pretože podľa jej názoru dlžná čiastka nie je jej, a nie je ochotná ju zaplatiť. Dôvodila, že pani E. t. č. G. klamala a v konaní neuvádzala pravdivé skutočnosti. Žiadala preto o prešetrenie všetkých zmlúv a nie iba poslednej, pretože peniaze jej dala iba z dvoch zmlúv. Žiadala, aby sa podrobili vylúčeniu na detektore lži.

5. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadny z odvolacích dôvodov tak, ako to vyžaduje Civilný sporový poriadok, a preto žiadal, aby odvolací súd odvolanie v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

6. I dopĺňací rozsudok napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná v 1. rade, keď uviedla, že s predmetným rozhodnutím nesúhlasí, nie je ochotná uhradiť žalobcovi trovy konania. Zároveň uviedla, že ani žalovaní v 2. a 3. rade túto sumu nie sú ochotní uhradiť, pretože na to nemajú žiadne finančné prostriedky.

7. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že odvolanie je opäť zmätočné a procesne neprípustné. Zdôraznil, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný, vecne a právne správny a riadne odôvodnený a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

8. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrili žalované v 1. a 2. rade, ktoré uviedli, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutkový a právny stav.

9. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril i žalovaný v 3. rade, ktorý uviedol, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil skutkový a právny stav. Zároveň uviedol, že súhlasí so všetkými skutočnosťami, ktoré žalovaná v 1. rade uviedla vo svojom odvolaní.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovanými došlo dňa 25.04.2012 k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. X/XXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 9.120 eur a zároveň v bode II zmluvy bolo dohodnuté, že dlžníci sa zaväzujú tieto prostriedky vrátiť

spolu s úrokom a tiež s odmenou za poskytnutie úveru vo výške 360 eur. Zároveň bolo dohodnuté, že od poskytnutia úveru až do jeho splatenia je dlžník povinný platiť z úveru úroky, ktoré sú určené fixnou (pevnou) sumou a predstavujú peňažnú čiastku vo výške 5.640 eur za celú dobu splácania úveru, t. j. 6,19% p.a. Celková výška úveru spolu s úrokom predstavuje sumu celkom vo výške 14.760 eur a bode IV bolo dohodnuté, že ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 11,70%. Celkové náklady dlžníka spojené s úverom (vrátane úroku, odmenu, poistenia, poplatku) podľa čl. IV ods. 3 tejto zmluvy predstavujú v prípade riadneho splácania úveru sumu 6.550 eur. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov platná ku dňu podpísania zmluvy je 14,85%. Dlžníci sa zaviazali úver splatiť v 120 mesačných splátkach, každý po 126 eur mesačne, pričom prvá splátka bola splatná dňa 25.05.2012 a podľa splátkového kalendára, ktorý bol priložený k zmluve, posledná splátka mala byť zaplatená 25.04.2022. Aj keď súd prvej inštancie po právnej stránke poukázal vo svojom rozhodnutí aj na ust. § 657 a § 658 OZ, na uvedenú zmluvu nemožno tieto zákonné ustanovenia aplikovať, pretože v danom prípade nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, ale zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa aplikuje ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ust. § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov - zák. č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že vyššie uvedená úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaní sú spotrebiteľmi, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

12. V danom prípade ide o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, a preto po posúdení prípustnosti odvolania súd dospel k záveru, že v konaní sa uplatní zvýšená procesná ochrana slabšej strany, v ktorom je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľom. Aj keď žalovaná v 1. rade vo svojom odvolaní neuviedla zákonné ustanovenia, podľa ktorých podala odvolanie, zo samotného obsahu odvolania je zrejmé, že táto nie je ochotná žalovanú istinu zaplatiť, a preto odvolací súd i napriek nedostatkom odvolania, pristúpil k vecnému prejednaniu sporu, keď dospel k záveru, že táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v Civilnom sporovom poriadku reagoval tzv. pozitívnu diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú okrem iného i spotrebiteľské spory, pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

13. Ako bolo vyššie konštatované, vyššie uvedená zmluva je zmluva spotrebiteľská, ktorú žalovaní v 1. až 3. rade riadne podpísali, a taktiež prevzali finančné prostriedky, o čom svedčí potvrdenie o prevzatí sumy na č. I. 57 spisu, aj keď je zrejmé, že suma 7.120 eur bola vložená zo strany konateľa žalobcu do VÚB a.s. pobočka K., kde bol refinancovaný predchádzajúci úver za žalovanú v 1. rade. O tom, že by zvyšok sumy 2.000 eur nebol odovzdaný žalovaným, žalovaní na preukázanie svojho tvrdenia nenavrhlí vykonať žiadne dokazovanie, a preto možno konštatovať, že zmluva bola uzatvorená riadne.

14. V ďalšej časti súd prvej inštancie konštatuje vo svojom rozhodnutí, že čo sa týka splátok úveru, úrokov z omeškania, výšky RPMN a ďalších náležitostí, tieto boli uzatvorené v súlade so zák. č. 129/2010 Z.z. S takýmto právnym posúdením sa odvolací súd nestotožňuje a považuje ho za predčasné a nepreskúmateľné.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočností tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Ustanovenie § 220 CSP určuje obsahové náležitosti rozhodnutia súdu. Ich správnosť a úplnosť je preto podkladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodnení rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym spôsobom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy, a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodnutí o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutia v tomto smere tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zavinil súd svojim procesným postupom v rozpore so zákonom spravidla vždy strane v konaní spôsobujú porušenie jej práva na spravodlivý proces, odnímajú jej možnosť konať pred súdom, pretože jej bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Civilný sporový poriadok priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnutné takéto rozhodnutie zrušiť, najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vyššie uvedené kritéria kladené na odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa. Je tomu tak predovšetkým z dôvodu, že závery prijaté prvoinštančným súdom sú nedostatočne odôvodnené v rozhodnutí, súd prvej inštancie nedostatočne vyargumentoval dokazovaním zistenú situáciu a len citoval zákonné ustanovenia (aj to niektoré nesprávne). Súd prvej inštancie konštatoval, že nárok bol v konaní nesporným, a preto priznal žalobcovi uplatňovanú sumu, keď uviedol, že splátky úveru, úroky z omeškania, výška RPMN a ďalšie náležitosti zmluvy boli uzatvorené v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z. Avšak takáto strohá jedna veta nespĺňa náležitosti stanovené v ust. § 220 CSP. Je nesporné, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, a preto súd i s poukazom na ust. § 298 ods. 1, 2 CSP môže pri sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského sporu aj bez návrhu vysloviť, že niektorá podmienka v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, prípadne z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, nepriznať plnenie dodávateľovi. Súd prvej inštancie však nepodrobil takémuto prieskumu vyššie uvedenú spotrebiteľskú zmluvu. Bude preto potrebné v ďalšom konaní podrobiť prieskumu neprijateľných podmienok spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú dňa 25.04.2012 a to vzhľadom hlavne k čl. 1 bod 3, 4 zmluvy, či tak ako sú dohodnuté úroky z úveru, ktoré sú určené fixnou pevnou sadzbou a predstavujú sumu 5.640 eur za celú dobu splácania, či ide o podmienku prijateľnú, prípadne neprijateľnú, keď celková výška úveru má potom predstavovať sumu 14.760 eur. Bez toho, aby súd podrobil zmluvu takémuto prieskumu, nemôže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie preskúmať. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné objasniť inštitút predčasného zosplatnenia úveru a jeho právny režim.

18. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej istiny, kým dohodnutý úrok predstavuje cenu, za ktorú veriteľ poskytuje dlžníkovi istinu k dispozícii. Tento zisk predstavuje práve dohodnutý úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Takýto úrok predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov, kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Teda zosplatnením úveru nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, s ktorou môže disponovať. Tým teda stráca nárok veriteľ na úroky za požičané peňažné

prostriedky od spotrebiteľa. Ak teda spotrebiteľ už nemá právny titul na peňažné prostriedky u seba tieto užívať, niet dôvodu už na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by si spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov, inak by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Išlo by teda o stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo. Spotrebiteľ by nemal žiadne garantované práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolané zmenou záväzku. Navyše by došlo k hrubej nadvláde veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potencionálnej nečinnosti. Takéto správanie dodávateľa nemôže byť podporované a požívať právnu ochranu.

19. Odvolací súd záverom dodáva, že i akákoľvek dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách, platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavujú značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne dojednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ).

20. Ak súd prvej inštancie teda priznal popri úrokoch z omeškania aj úroky z úveru vyčíslené žalobcom až do dňa 25.04.2022, nepostupoval správne.

21. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom zároveň zrušil rozhodnutie i v časti náhrady trov konania.

22. Čo sa týka dopĺňajúceho rozsudku zo dňa 05.11.2018 odvolací súd dospel k záveru, že tento je potrebné v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušiť.

23. Podľa § 225 ods. 1 CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť doplniť aj bez návrhu.

24. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne (ods. 2). Citované ust. § 225 ods. 1, 2 CSP upravuje prípady, keď súd rozhoduje konečným rozsudkom, avšak môže nastať situácia, že opomenie rozhodnúť o niektorej časti predmetu konania. Môže sa stať, že napr. súd opomenie rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania. Tento nedostatok je možné napraviť dopĺňacím rozsudkom vydaným buď na návrh strany sporu alebo za podmienok uvedených v zákone aj bez návrhu. Ide pritom o pochybenia, ktoré sa týkajú výroku rozsudku, sú však odlišné od tých, ktoré je možné napraviť vydaním opravného uznesenia podľa § 224 CSP.

25. V danom prípade však nejde o situáciu, ako predpokladá zákonné ustanovenie, pretože v konaní a rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodol druhým výrokom aj o náhrade trov konania, preto neprichádzalo do úvahy, aby vydal vo veci dopĺňací rozsudok, pretože na takýto postup nebol zákonný podklad a tento rozsudok je vydaný v rozpore so zákonom, a preto ho bolo potrebné v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP zrušiť, pretože dôvody, pre ktoré bol vydaný neexistovali.

26. Nič nemení na situácii, že odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie i vo veci samej a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v novom rozhodnutí bude opätovne súd prvej inštancie rozhodovať i o nároku na náhradu trov konania, vrátane trov konania odvolacieho.

27. V ďalšom konaní súd prvej inštancie podrobí prieskumu vyššie uvedenú spotrebiteľskú zmluvu tak, ako naznačil odvolací súd, po vylúčení strán sporu opätovne vo veci rozhodne, pričom v ďalšom konaní je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Svoje rozhodnutie následne odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).